

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.
ve věci

žalobce: **P. Z.**, narozen „X“,
bytem „X“,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 5. 2018, č. j. „X“, o invalidním důchodu,
takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 10. 5. 2018, č. j. „X“ a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 11. 1. 2018, č. j. „X“, se **pro vadu řízení zrušují** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 10. 5. 2018, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí žalované ze

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

dne 11. 1. 2018, č. j. „X“, jímž byla žalobci podle ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), sice uznána invalidita druhého stupně, neboť splnil pokles míry pracovní schopnosti o 55 %, avšak jeho žádost o invalidní důchod byla zamítnuta, jelikož nezískal potřebnou dobu pojištění.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že má dlouhodobé zdravotní potíže, musel se podrobit operaci, která byla následkem zavinění dřívějšího zdravotního zařízení v roce 1988-1990 a v souvislosti s tím mu vznikly dlouhodobě finanční a zdravotní potíže. Podotkl, že mu vznikla škoda do 3 milionů Kč, které si mohl vydělat, kdyby byl zdravý. Žalobce dále uvedl, že mu byl přiznán invalidní důchod II. stupně, ale bez peněžní částky, přičemž žalobce má za to, že neodpracování povinných let pro přiznání peněžní částky invalidního důchodu nebylo způsobeno jeho vinou, ale ze zdravotních důvodů a zejména z toho důvodu, že mu lékaři neudělali včas rozbor krve a nebylo tak zjištěno, že má žloutenku typu B.

Vyjádření k žalobě

3. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě navrhla její zamítnutí a poukázala na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaná nejprve stručně shrnula předchozí správní řízení a dále odkázala na ustanovení § 38 a § 40 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění a uvedla, že žalobce je sice invalidní z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a proto splnil podmínku pro přiznání nároku na invalidní důchod, ovšem druhá podmínka, a to potřebná doba pojištění, naplněna nebyla. Závěrem žalovaná navrhla, aby byl vyhotoven nový posudek, který znovu posoudí zdravotní stav žalobce a rozhodne o něm a i o datu vzniku a stupni invalidity.

Repliky

4. V dalším podání ze dne 26. 6. 2018 žalobce doplnil, že v 27-28 letech došlo k pochybení zdravotního personálu, žalobce měl po první operaci zdravotní problémy a nemohl tak vykonávat svoje zaměstnání, a proto mu vznikly mezery v důchodovém pojištění a nemohl splňovat podmínky důchodového systému, neboť nemohl pracovat, protože měl v souvislosti se žloutenkou vážné zdravotní problémy.
5. V dalších podáních žalobce ze dne 10. 12. 2018 žalobce opakuje, že k jeho zdravotním potížím došlo v 27-28 letech, kdy podstoupil první operaci a nyní nikdo neřeší jeho zhoršený zdravotní stav po první operaci, dle jeho názoru se nikdo nezabýval tím, z čeho mu náhle vznikla invalidita ani tím, že měl od 27 let neustálé zdravotní potíže až do roku 2015, kdy prodělal středně těžkou operaci a lékaři mu zjistili žloutenku typu B.
6. V podání ze dne 19. 5. 2020 se žalobce vyjádřil k doplnění posudku posudkové komise tak, že zopakoval svá dosavadní skutková tvrzení, zejména to, že po první operaci měl neustále vážnější zdravotní potíže, v roce 2015 musel na těžší operaci, kde mu zjistili nádor a dále zjistili, že žalobce trpí žloutenkou typu B. Žalobce dále uvedl, že měl zdravotní potíže od 27 let, ale až v Praze mu udělali podrobnější rozbor krve, ze kterého zjistili, že má žloutenku typu B. Žalobce je přesvědčen, že pokud by mu rozbor krve byl proveden včas a včas by byla zahájena léčba, nezačal by se jeho zdravotní stav tolik zhoršovat. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Ústní jednání

7. Při ústním jednání dne 22. června 2020 žalobce odkázal na obsah žaloby a svých vyjádření a dále doplnil, že lékaři měli na jeho žloutenku přijít dřív, což zanedbali, když mu neudělali správný rozbor krve a právě to vedlo ke vzniku všech jeho zdravotních problémů, a proto nemá nárok na důchod.
8. Žalovaná při ústním jednání dne 22. června 2020 setrvala na zamítnutí žaloby a odkázala na svá předchozí písemná vyjádření.
9. Soud ve věci provedl dokazování obsahem správního spisu Okresní správy sociálního zabezpečení Teplice a žalované a dále protokolem z jednání Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 21. 11. 2018 a dále posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 21. 11. 2018 a doplněním posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 26. 2. 2020.

Posouzení věci soudem

10. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
11. Soud přezkoumal v rámci žalobních námitek skutkový a právní stav věci a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
12. Pro posouzení případu je relevantní následující právní úprava důchodového pojištění.
13. Podle ustanovení § 38 písm. a) zákona o důchodovém pojištění mimo jiné má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění.
14. Podle § 40 odst. 1 písm. f) zákona o důchodovém pojištění potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let pět roků.
15. Podle § 40 odst. 2 věta první a druhá zákona o důchodovém pojištění potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

16. Podle § 14 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění kryjí-li se doby pojištění navzájem, započte se pro stanovení celkové doby pojištění pro vznik nároku na důchod a výši procentní výměry důchodu jen ta doba, jejíž zápočet je pro pojištěnce výhodnější; totéž platí, kryjí-li se navzájem náhradní doby pojištění nebo doba pojištění a náhradní doba pojištění.
17. Soud konstatuje, že pro splnění potřebné doby pojištění by žalobce buď musel splňovat dobu pojištění 5 let v posledních 10 letech před vznikem invalidity, nebo dobu pojištění 10 let v posledních 20 letech před vznikem invalidity (k výkladu ustanovení § 40 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění viz rozsudek NSS ze dne 19. 8. 2015, č. j. 3 Ads 56/2014-31, www.nssoud.cz).
18. Soud z předloženého správního spisu zjistil, že žalobce byl na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení č. j.: LPS/2012/3384 uznán invalidní v prvním stupni již ode dne 15. 6. 2012, jelikož jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 40%, avšak v rozhodnutí ze dne 11. 1. 2018, č. j. „X“ bylo nesprávně konstatováno, že invalidita žalobce řízení vznikla dne 31. 7. 2016. Ze správního spisu dále vyplynulo, že podle prvního rozhodného období pro invaliditu druhého stupně žalovaná vycházela z § 40 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění z doby pojištění od 31. 7. 1996 do 30. 7. 2016, ve kterém účastník získal dobu pojištění 1 rok a 361 dnů a podle druhého rozhodného období pro invaliditu druhého stupně vycházela žalovaná vycházela z § 40 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, tedy z doby pojištění od 13. 9. 2007 do 12. 9. 2017, ve kterém získal žalobce 2 roky a 172 dnů doby pojištění. Žalovaná pak vycházela zejména z posudku posudková lékařka žalované MUDr. L. D. ze dne 22. 3. 2018, ve kterém posudková lékařka opět uvedla, že datum změny invalidity ze třetího stupně na druhý stupeň nastalo dnem 31. 7. 2016, přičemž k datu 22. 3. 2018 byl žalobce invalidní pro invaliditu druhého stupně z důvodu poklesu míry pracovní schopnosti o 55 %. K totožnému závěru dospěla i posudková lékařka Okresní správy sociálního zabezpečení Teplice MUDr. V. H. dne 30. 11. 2017.
19. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 22. 3. 2018, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity a posouzení data jejího vzniku především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o datu vzniku invalidity žalobce.
20. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem pak v posudku ze dne 21. 11. 2018 ve spojení s doplněním posudku ze dne 26. 2. 2020 dospěla k závěru, že ke vzniku invalidity u žalobce došlo dne 15. 6. 2012, přičemž od 15. 6. 2012 do 25. 8. 2015 šlo

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

o invaliditu prvního stupně, od 26. 8. 2015 do 30. 7. 2016 šlo u žalobce o invaliditu třetího stupně a od 31. 7. 2016 u žalobce jde o invaliditu druhého stupně.

21. Soud se ztotožnil s posudkovým závěrem komise, který ostatně nebyl žádným z účastníků řízení nikterak zpochybňován v řízení před soudem, poté co s ním byli seznámeni, a proto s ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování o námitkách žalobkyně vycházela z posudku příslušné posudkové lékařky oddělení námitkové a odvolací agendy žalované, jejíž posudek neodpovídal úplně zjištěnému skutkovému stavu, kdy z obsahu správních spisů je patrné, že došlo k záměně data vzniku invalidity žalobce a změny invalidity žalobce ze třetího na druhý stupeň, když ke vzniku invalidity žalobce správně došlo dne 15. 6. 2012 a ke změně invalidity z třetího stupně na druhý stupeň došlo dne 31. 7. 2016.
22. Ze záznamu o jednání Okresní správy sociálního zabezpečení Teplice ze dne 30. 11. 2017, dále z posudku Posudkové komise MPSV v Ústí nad Labem ze dne 21. 11. 2018, dále z rozhodnutí žalované ze dne 11. 1. 2018, č. j. „X“, a z rozhodnutí žalované ze dne 10. 5. 2018, č. j. „X“ vyplývá, že u žalobce došlo k záměně uvedení data vzniku invalidity žalobce dnem 31. 7. 2016 namísto dne 15. 6. 2012. Navíc v rozhodnutí ze dne 11. 1. 2018, č. j. „X“, je výslovně jako datum vzniku invalidity označeno 31. 7. 2016, přičemž rozhodnutí žalované ze dne 10. 5. 2018, č. j. „X“ sice datum 31. 7. 2016 označuje jako datum změny invalidity, avšak následně je z doby, kterou vzal správní orgán jako počátek rozhodné doby pro posouzení invalidity uveden den 31. 7. 2016. Ze shora uvedeného dospěl soud k závěru, že žalovaná nesprávně vycházela namísto z data vzniku invalidity žalobce dne 15. 6. 2012 z data změny invalidity žalobce z třetího na druhý stupeň, tj. ze dne 31. 7. 2016.
23. Soud proto napadené rozhodnutí včetně jemu předcházejícího prvoinstančního rozhodnutí pro vadu řízení podle ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. podle ust. § 78 odst. 1, odst. 4 s. ř. s. ve výroku ad I. rozsudku zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, neboť skutkový stav ohledně vzniku invalidity žalobce, ze kterého žalovaná vycházela, nemá oporu ve správním spise. Podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby znovu o nároku žalobce rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, datum vzniku invalidity žalobce je 15. 6. 2012.
24. Současně podle ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nežádal přiznání náhrady nákladů řízení a žalovaná neměla ve věci úspěch.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem dne 22. června 2020

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)